

UZASADNIENIE

Pozwany W. K. zaskarżył postanowienie zawarte w pkt II wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 19 maja 2020 r. w sprawie I C 1094/19, mocą którego od pozwanego zasądzono na rzecz powodów S. K. i W. B. solidarnie kwotę 5248 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwany zarzucił, iż Sąd Rejonowy naruszył przepisy postępowania, tj. art. 98 kpc poprzez jego zastosowanie, podczas gdy szczególny charakter sprawy oraz fakt pozostawania przez pozwanego w obiektywnym błędzie co do prawa, uzasadniał wzajemne zniesienie kosztów postępowania w myśl art. 100 kpc lub zwolnienie z ponoszenia tych kosztów pozwanego, zgodnie z art. 102 kpc na zasadzie słuszności.

Zarzucił również poczynienie błędnych ustaleń faktycznych, co miało wpływ na treść orzeczenia, a odnoszących się do ustalenia, że pozwany w sposób nieuprawniony podejmował czynności związane z obroną swoich praw przed sądem, że zataił przed powodami fakt, że nie jest wyłącznym właścicielem nieruchomości oraz że usiłował wyegzekwować niesłusznie prawomocny wyrok, mimo protestów powodów, podczas gdy podejmując czynności przed sądem pozostawał w przekonaniu, że sporna nieruchomość należy do niego, gdyż dopiero prawomocnym wyrokiem z dnia 20 września 2021 roku Sąd Rejonowy w Suwałkach ustalił, że nieruchomość ta wchodzi do majątku wspólnego.

Pozwany wniósł o zmianę orzeczenia poprzez wzajemne zniesienie kosztów postępowania albo zwolnienie go (na zasadzie słuszności) z obowiązku ich ponoszenia i zniesienie wzajemnych kosztów postępowania zażaleniowego.

Strona powodowa złożyła odpowiedź na zażalenie wnosząc o oddalenie zażalenia i zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania sądowego.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za bezzasadne.

Sąd Rejonowy w Suwałkach prawidłowo przyjął, że w przedmiotowej sprawie nie wystąpił szczególny wypadek uzasadniający zastosowanie przewidzianej w art. 102 kpc zasady słuszności przy orzekaniu o kosztach procesu.

Zastosowanie art. 102 kpc powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu, zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego (sytuacji życiowej). Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (zob. post. SN z 14.1.1974 r., II CZ 223/73, Legalis).

Sąd Rejonowy analizował szeroki kontekst sprawy, a więc nie tylko okoliczności wynikające z konkretnej sprawy, ale również te fakty i okoliczności, które wystąpiły przed wytoczeniem powództwa.

O tym, czy w konkretnej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 102 kpc, decyduje m.in. sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą sprawę. Jeżeli prowadzi ona proces w sposób niełojalny, np. przez usiłowanie wprowadzenia sądu w błąd, albo celowo dąży do przewleczenia procesu lub zwiększenia jego kosztów, to taka strona nie zasługuje na potraktowanie jej w uprzywilejowany sposób i na zwolnienie od zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi (zob. post. SN z 20.12.1973 r., II CZ 210/73, Legalis).

W przedmiotowej sprawie pozwany miał świadomość, że wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego, co do treści którego istnieją wątpliwości, może wywołać określone konsekwencje prawne. Pozwany – jako wierzyciel w postępowaniu egzekucyjnym – był reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika.

Oczekiwanie ze złożeniem określonych wniosków w postępowaniu egzekucyjnym do czasu uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie I Ns 226/21 (20 września 2021 roku) było ryzykowne.

Pozwany podjął takie właśnie ryzyko i wymusił na powodach wystąpienie z konkretnym roszczeniem, zatem musi ponieść tego konsekwencje na podstawie przepisu art. 98 kpc.

Zażalenie jako niezasadne oddalono na podstawie przepisu art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 3 kpc.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono po myśli art. 98 kpc.

sędzia Mirosław Krzysztof Derda